

Köszöntelek Benneteket közös online karácsonyunkon: **Békesség veletek!**

Egy kisközösségi családos karácsonyra kaptam meghívást. Egy hatgyerekes (fiús) apuka, akit évek óta nem láttam, azt mondta el, hogy gyerekkorában egy betlehemi játékban, amit én rendeztem, ő volt **Mária szamara**. Gondoltam ezt a mesét mondom el itt karácsonyra, de sehol sem találtam. Nincs baj, mert itt van nekünk a mesés szép gyermekségtörténetünk. Ezért ahogy az ének mondja: **„Fel nagy öröme, ma született, aki után a Föld epedett, Mária karján égi a fény, isteni Kisded Szűznek ölés...”** Menjünk hát a **dicsőséges Betlehembe!**

Előbb azonban tisztítsuk meg a szívünket, lelkünket: **Bánjuk meg bűneinket!...** Szeressen minket a mi jószágos Atyánk, aki elküldte nekünk az Emberfiát!

Ének: Dicsőség mennyben az Istennek... Békesség földön az embernek...

Imádkozzunk! Istenünk, édes nekünk minden karácsony (és a mákos, diós bejgli), és jó hallani az angyali seregek és a pásztorok Téged dicsőítését, de mit szólsz Te ehhez? Jó lenne, ha válaszolnál, aki élsz és szeretsz...

Hallgassuk meg a karácsonyi Kisded teljes születéstörténetét, ahogy **Lukács** evangéliumából olvashatjuk.

Evangélium: Lk 2, 1-20

Történt pedig azokban a napokban, hogy Augustus császár rendeletet adott ki: írják össze az egész földet. Ez az első összeírás akkor történt, amikor Szíriában Cirénius volt a helytartó. Elment tehát mindenki a maga városába, hogy összeírják. Felment József is a galileai Názáretből Júdeába, a Dávid városába, amelyet Betlehemnek neveznek, mert Dávid házából és nemzetségéből való volt, hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki áldott állapotban volt. És történt, hogy amíg ott voltak, eljött szülésének ideje, és megszülte elsőszülött fiát. Bepólyálta, és a jászolba fektette, mivel a szálláson nem volt számukra hely. Pásztorok tanyáztak azon a vidéken a szabad ég alatt, és őrködtek éjszaka a nyájuk mellett. És az Úr angyala megjelent nekik, körülragyogta őket az Úr dicsősége, és nagy félelem vett erőt rajtuk. Az angyal pedig ezt mondta nekik: „Ne féljetek, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában. A jel pedig ez lesz számotokra: találtok egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban.” És hirtelen mennyei seregek sokasága jelent meg az angyallal, akik dicsérték az Istent, és ezt mondták: „Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarát.” Miután elmentek tőlük az angyalok a mennybe, a pásztorok így szóltak egymáshoz: „Menjünk el egészen Betlehemig, és nézzük meg: hogyan is történt mindaz, amiről üzent nekünk az Úr.” Elmentek tehát sietve, és megtalálták Máriát, Józsefet, és a jászolban fekvő kisgyermeket. Amikor meglátták, elmondták azt az üzenetet, amelyet erről a kisgyermekről kaptak, és mindenki, aki hallotta, elcsodálkozott azon, amit a pásztorok mondtak nekik. Mária pedig mindezeket a dolgokat megőrizte, és forgatta a szívében. A pásztorok pedig visszatértek, dicsőítve és magasztalva az Istent mindazért, amit pontosan úgy hallottak és láttak, ahogyan ő megüzente nekik.

A mise végén felolvassunk majd egy olyan verset, amit az említett csoportkarácsonyon, mint vendég kaptam, és amelyet egy költő **karácsonyfa** formában írt meg. A karácsonyfa egy **nyers fenyő** és rajta a csillogó-villogó **díszek**. A karácsonyi Kisded történetéből nézzük most először a díszeket.

1) Dicsőség

Egy **mennybéli angyal** jelenik meg a pusztában a nyájukat őrző pásztorok fölött úgy, hogy az Úr dicsősége ragyogja be őket.

Az isteni hírnök nagy örömet hirdet a pásztoroknak és az egész népnek. Megszületett nekik a várva várt **Messiás**, ő az Úr, a szabadító. Jelet is mondott, ami már nem a díszekhez tartozik. Közli azt, hogy a kisgyerek az ő istállójukban van, rongyokba göngyölve és az állatok etető-jászlába fektetve.

Erre egy egész **angyali kórus** veszi körül a hírnököt, nagy mennyei sereg. Dicsőséget zengenek a magasságban Istennek, és békességet kívánnak a földön a jóakarató embereknek. Aztán az angyalok **visszatérnek** dolguk végeztével a mennybe.

2) Békesség

Ha a fenyőn az angyalok a díszek, a **pásztorok** idilli megjelenése a jászolnál kicsit szintén díszvendégségnek tűnhet. Nagyon örülnek, hogy látják az anyát, az apát és a jászolban fekvő kisdedet.

Aztán a pásztorok is **hazamennek** (úgy, mint az angyalok). Ott elhíresztelik, amit láttak. Dicsérik és magasztalják az Istent mindazért.

3) Valóság

A nyers valóság egészen más. Én tudom milyen egy **karám és juhakol**. Gyerekként nagyapámnál láttam naponta, és felfordult a gyomrom a bűztől, az összegyűlt trágyától. De egy használaton kívüli istálló sem steril szülőszoba, és az etető vályú sem paplanos baldachinos ágy.

A valóság az, hogy egy városban nincs **egyetlen jótét lélek sem**, aki egy szülés előtt álló nőt befogadjon. A kocsmák és szálláshelyek tömve a császár hatalomvágyából oda csődített emberekkel.

A nyers valóság az is, hogy egy városon kívül, **ólban születik** egy gyermek, az apán kívül más segítség nélkül. A nyomorban születik egy ember!

Azt azért meg kell jegyezni, hogy valószerű, a lenézett és **megvetett pásztorok** nem néztek tátott szájjal a palesztinai rideg éjszakában egy újszülöttet. Nélkülük talán meg is halhatott volna a gyermek!

4) A mondanivaló

A mesés szép történet, vérlázító látvány. És **hazug az**, aki ebből a látványból dicsőséges Betlehemet tár a világ elé.

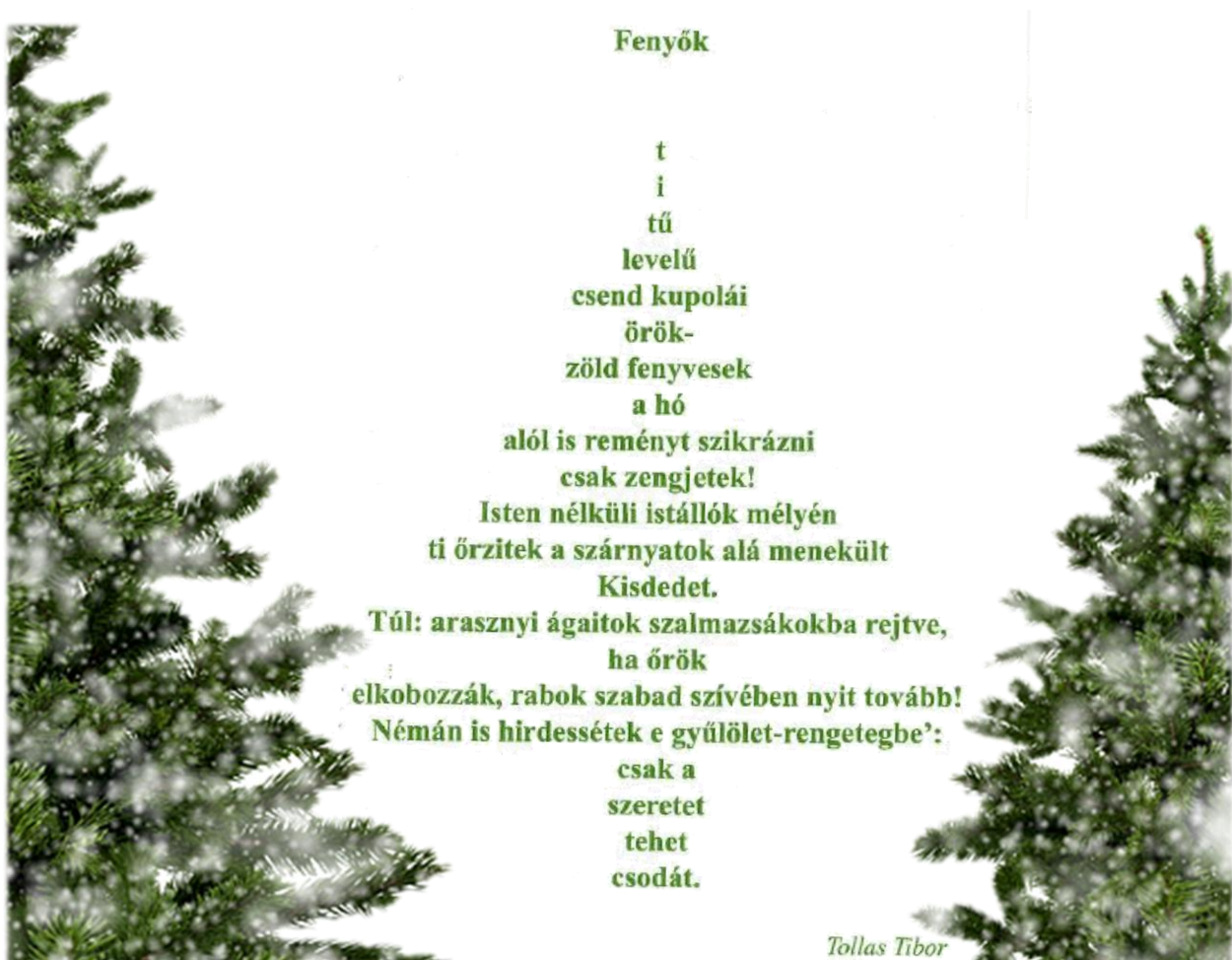
Istenanyaságot, angyali kórust, pásztor romantikát. **Megváltást!**

Karácsony nem a dicsőségről szól, még csak nem is a békességről, hanem egy irtózatos nyomorról és a segélykiáltásról: **Nem dicsőség! Hanem segítség!!!** Mindjárt meghal egy csecsemő! Hé, emberek! Ne hagyjátok, hogy az Isten gyerekei az emberek, nyomorba szülessenek! Ne hagyjátok, hogy ilyen megtörténhessen köztetek!

Emberek! A világot **nektek kell megváltani**, megszabadítani a hazugságtól, a nyomortól, a közönytől, a gyűlölettől! Ez a Gyerek, aki így született, és akinek már csecsemőként menekülnie kellett, és aki felnőttként éppen e miatt az üzenet miatt került akasztófára, nem fogjátok föl ezt látva, hogy **mit üzen az Isten?! Segítsetek! Ti segítsetek!** – De ti nem értitek, ti a Golgotából is dicsőséges, **megváltó Golgotát** csináltatok. Ezt akarja az Isten!?

--- **Testvéreim!** Ugye, számotokra nem ünneprontás az ilyen beszéd? Ti tudjátok, hogy mi az igaz üzenete a karácsonynak és a húsvétnek, és a ti békétek nem a „**ringasd el magad**” hamis misztikumában, a csodavárásban, hanem a **megváltó szeretetben** van. Ezért adjunk hálát, és merítsünk erőt a további küzdelemre a jobb világért, az igaz Isten igaz Országáért...

Ahogy a **fenyőfa** versből is kihalljuk ezt az üzenetet.

[Kovács László online prédikációja elhangzott
2021. december 26-án.]